

”Ορνιο τάχα; Θὰ πετοῦσες.
Μαϊμού; δὲν θὰ μιλοῦσες.
Έρπετό; δὲν περπατοῦσες.
Κῆτος; θὲ νὰ κολυμβοῦσες.
Κτήνος; μόν’ δρθοποδίζεις.
Μέταλλο; ἀν δὲν ἀχρήζεις.
Μὲ κανένα δὲν ταιριάζεις
Καὶ ἀπ’ ὅλα προσωμογάζεις.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΗΝΕΥΜΑ

Προχθὲς παιδίον τι ἵστατο μετὰ τοῦ πατέρος του παρὰ τὴν ἀποθάρρων Πειραιῶς. Αἴφνης ὀλισθαίνει, πίπτει εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ γίνεται ἀφραντον.

Πρὸς τὰς κρουγὰς τοῦ πατέρος δικεχάτης τις τρέχει, ὅρμῳ ἐνδεδυμένος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπανάγει τὸ παιδίον ἡμιπνυγμένον.

— Κύριε, τῷ λέγει τότε δὲ ἔξαρίστος πατήρ, καύμετε μοι μίαν χάριν, ἀφ’ οὐ ἔτσι κ’ ἔτσι ἔρχητε, ἐμβάτε εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πιάστε τὸ κατκέτο τοῦ υἱοῦ μου ἵπου πλέσι.

* * *

Αὐτοικανὸς προσέφερε πρὸς τὸν περιφρανῆ ζωγράφον Meissonier δι’ ἓν σχεδιογράφημά του δέκα χιλιάδας φράγκων.

— Θέλω εἰκοσιν, εἴπεν δὲ καλλιτέχνης.

— Ελάτε δὲ, εἴπεν δὲ Αὐτοικανὸς, αὐτὸ οὔτε εἰς μίαν ἡμέραν δὲν θὰ τὸ ἐνάρατε.

— Ισως, ἀπεκρίνετο δὲ Meissonier, ἀλλ’ ἐκοπίσασ τεκαπέντε ἔτη διὰ νὰ μάθω νὰ τὸ κάμω εἰς μίαν ἡμέραν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ο Τοκβίλ ἔγραψε ποτὲ πρὸς φίλον “Δὲν ὑπάρχει ἡμέρα τοῦ βίου, καθ’ οὐδὲν δύναται τις νὰ μείνῃ ἐντελῶς ἀεργος· διέτι η ἔζωτερικὴ ἐνέργεια, πολὺ δὲ μᾶλλον η ἔσωτερικὴ, εἶνε ἐπίστης ἀναγκαία ὅταν προθύμειν εἰς τὴν ἡλικίαν, δσον καὶ κατὰ τὴν γεύτητα. Συγκρίνω τὸν ἀνθρώπον ἐν τῷ κορμῷ πρὸς δόδοιπόρον προσβάνοντα ἀδικόπως πρὸς ψυχρότερον αλίμα, καὶ ἀναγκαζόμενον ἐκ τούτου νὰ περιπατῇ ταχύτερον ἐφ’ δσον προχωρεῖ. Ή ἐπικινδυνὸς νόσος τῆς ψυχῆς εἴνε τὸ ψυχος· ἵνα ἀντισταθῇ τις πρὸς τὸ φρέσον τοῦτο κακόν, δὲν ἀρετὴ μόνον η ἐνέργεια νοὸς ἐργαζομένου, ἀλλ’ ἀπαιτεῖται καὶ μετὰ τῶν ἀλλων κοινωνία κατὰ τὰς ἀσγολίκες τοῦ βίου.

* * * Αἱ δψηλαὶ τῆς κοινωνίας θέτεις δύοιαζουσι τὰ βίουνά, τὰ μακρόθεν τοσοῦτον ἀρμονικὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν ὄψιν φυιδὸν, δὲ μὲν παρθενικὴν ἐκ νεφελῶν ἐστήτητα ἐνδεδυμένη, δὲ δὲ ἐνθυμιζόντα διὰ τῆς χροιᾶς των τὸν χρυσὸν εἰς τοὺς ἐμπόρους η τὴν πορρόρων εἰς τοὺς βασιλεῖς· ἀλλ’ ἄμα τις ἀναθῆ εἰς τὴν κορυφὴν, δῆλο τριβόλων, ἀκανθῶν καὶ θηρίων περικυκλωμένης. (Ρούδης).

* * * Ο βίος τοῦ ἀνθρώπου δύοιαζει πρὸς τὸν

οἶνον κατὰ τοῦτο μάλιστα, θτι, οἵταν ὑπολειφθῆ δλίγον αὐτοῦ μέρος, δξος γίνεται. (Αυτιφάνης).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

** Τῇ 28 Μαΐου[9] Ιουνίου, γράψει ὁ «Αἰών», ἐωρατάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ η ληξί; τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Γεωργίου Στεφενσῶνος ἑκατονταετηρίδος. Ο Στέφενσων εἰνε, ὡς γνωστὸν, ὁ πρῶτος ἐφευρέτης τῶν σιδηροδρόμων. Αἱ ἑορταὶ ὑπῆρξαν συγκινητικαὶ εἰς ἄκρον, ἀλλ’ ἰδιὰ ἐν τῇ Νορθούμπερλάνδῃ· διότι ἐν τῇ κοινωνίᾳ ταύτη, παρὰ τὴν Newcastle-on-Tyne, ἥτοι τὴν παρὰ τὸν ποταμὸν Τάιν νέκιν πόλιν, κεῖται τὸ μικρὸν χωρίον Wylam, ἐν ᾧ ἐγενήθη διμέρας μηχανικός. Σώζεται εἴτι η ταπεινὴ οἰκία, ἐν ᾧ ἐτέχθη δειπνὸν τὸν κόσμον ὅλον νέκιν δοὺς διεύθυνσιν διὰ τῆς ἐφευρέσεως του. Ἐπίσης σώζεται καὶ ὁ μικρὸς σιδηροδρόμος, ἐφ’ οὗ δὲ τὸ Στέφενσων ἥρμος τὴν πρώτην μηχανήν του, ὡς καὶ αἱ γείτονες οἰκίαι αἱ παρὰ τὸ ἀνθρακωρυχεῖον, ἐν ᾧ ὁ Στέφενσων, καὶ τὸ γράφειν καὶ τὸ ἀναγνώσκειν ἀγνοῶν ἔτι, εἰργάζετο ἀνθρακωρυχῶν ἀντὶ τεσσάρων σολδίων, ἥτοι τοι 25 λεπτῶν τὴν ἡμέραν. Τὸ πτωχὸν δὲ τοῦτο μέρος ἐγένετο τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τόπος πανηγύρεως καὶ προσκυνήσεως· διότι πλείστοις ἡ ἐκπαντακτική ισχύος ἀνθρωπωποις ἀνθρωποις διὰ τῶν σιδηροδρόμων ἀρότης τῆς Ἀγγλίας μεταβάντες ἐκεῖ, προσεκύνησαν τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὰ ἔγχυ τοῦ ἐκεῖ τεχθέντος μεγάλου πολίτου. Πάντα τὰ πέριξ ἀνθρακωρυχεῖκ τρηγηταν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τημὴν τοῦ Στεφενσῶνος, οἱ πτωχότατοι αὐτοὶ τῶν κατοίκων ὑψώσαν σημαίαν ἐπὶ τῶν πενιχρῶν καλυδῶν των ἡ ἐστόλισαν αὐτὰς, ἀπὸ τῆς ὥρας δὲ 8 τῆς πρωΐς μέχρι τῆς ἑσπέρας ὅμιλοι παραπληθεῖς, ἐν οἷς διεκρίνοντο οἱ τύποι πάσσων τῶν ἀπὸ τοῦ 1830 σιδηροδρόμων μηχανῶν, παρήλασαν ἀνευφρημοῦντες πρὸ τοῦ οἰκίου «τοῦ πατέρος τῶν σιδηροδρόμων». Τὴν ὥραν 10 τῆς πρωΐας, ἐν τῷ σχολείῳ τοῦ Wylam, παρεκάθηταν εἰς πρόγευμα δ ἀνθρακορχος τῆς Newcastle, τὰ μέλη πασῶν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τῆς Νορθούμπερλάνδης, αἱ προσελθοῦσι τὸποις μετατραπεῖς τῆς διεκδηλώσεως πολιτικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ ἐπισημότητες, καὶ πλεῖστοι οἵσοι ἐπιφανεῖς ζένοι. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος, ἐν ἀνευφρημίας ἀπερατίσθη η ἴδρυσις κερκλαίου, οὗ τὰ εἰσοδήματα θὰ χρησιμεύσων εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν, τὴν καλλιτεχνικὴν τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δικαιονομένων νέων τῆς Νορθούμπερλάνδη, ἐκάστη δὲ ὑποτροφία θ’ ἀπονέμηται «ἐπ’ ὀνόματι τοῦ Στέφενσων», δστις, εἴπον, «εἰ ἔζη θὰ συνεκινεῖτο ἐκ τῆς τοιαύτης ἐκρητεσεως τοῦ σεβασμοῦ πρὸς αὐτὸν πλέον η δια πάσσων ἀλληλογνωμόνων».

Μετὰ τὸ πρόγευμα, οἱ δημαρχοὶ καὶ οἱ δημοτικοὶ ἀπεσταλμένοι τῆς κοινωνίας διηλθοῦν ἐν πανηγύρει τὴν πόλιν, συνοδεύομένοι οἵποι πλείστων λόρδων καὶ βουλευτῶν, τῶν ἔξινων προξένων, τῆς δημο-